

[Miljøministeren]

Emnerne for de 6 forslag til folketingsbeslutning er stort set de samme som det, jeg har foreslået i den dioxinhandlingsplan, folketingets miljø- og planlægningsudvalg har taget til efterretning, og det, der kommer til at indgå i redegørelsen vedrørende affald.

I det følgende vil jeg derfor især kommentere de forslag, der ligger ud over handlingsplanen, mens yderligere kommentarer til handlingsplanen må afvente det igangværende arbejde i miljøstyrelsen.

Til beslutningsforslag nr. B 86 om forbedret økonomi for genanvendelse vil jeg knytte følgende bemærkninger:

Forslagets punkt 1 om afgifter på affald indgår som sagt allerede i mit forslag til ændring af lov om miljøbeskyttelse. Jeg har foreslået, at der indføres en afgift på 40 kr. pr. ton affald, og jeg mener, vi hermed har lagt os på et fornuftigt niveau i starten. En større afgift ville nok på nogle områder have en større effekt, men vi skal også være opmærksomme på, at afgiften ikke får utilsigtede konsekvenser.

Der er derfor god grund til at lægge ud med en mindre afgift og at følge udviklingen og vurdere virkningerne. Det er jeg indstillet på at gøre, og så får vi også et bedre grundlag for at vurdere, om afgiften skal justeres. Jeg tror dog, at den foreslåede afgift vil virke efter hensigten. Den vil tilskynde til en begrænsning af affaldsmængderne, og den vil virke som et øget incitament til genanvendelse og nyttiggørelse.

Dette incitament forstærkes af, at lossepladser og forbrændingsanlæg kan fratække afgiften for de mængder, der føres bort fra anlæggene, f.eks. efter sortering med henblik på genanvendelse.

I mit forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven har jeg ikke ønsket at inddrage fyldpladser under den foreslåede afgiftsordning, således at bygningsaffald blev afgiftsbelagt. Det har jeg ikke ønsket, selv om det ud fra et genbrugssynspunkt kunne være ønskeligt.

Når jeg mener, at fyldpladserne skal undtages, skyldes det især de økonomiske konsekvenser, der ville være forbundet med en sådan afgiftsoprævning. Som udgangspunkt ville der bl.a. blive tale om, at et stort antal fyldpladser skulle forsynes med brovægt. Samlet set ville dette indebære meget betydelige omkostninger. Desuden kunne man berygte, at installering af brovægt ville være

en uoverkommelig udgift for den enkelte fyldplads. Konsekvensen ville da være, at et antal fyldpladser blev nedlagt, og at der opstod et akut problem med bortskaffelse af bygningsaffald. På nuværende tidspunkt vil jeg derfor ikke finde det forsvarligt at inddrage fyldpladser under afgiftsordningen.

Punkt 2 er et forslag om, at kommunerne skal differentiere taksterne for sorteret og usorteret affald. Kommunerne har allerede hjemmel til dette efter miljøbeskyttelseslovens § 5, stk. 2. Det praktiseres da også visse steder, f.eks. hos I/S Vestforbrænding, der er landets største affaldsforbrændingsanlæg.

Jeg mener ikke, der er grund til at tvinge anlæggene til dette. Hvis de selv kan se, at der er fornuft i at gøre det, har de muligheden. Desuden er der tale om at udnytte nøjagtig de samme mekanismer, som affaldsaffigten udnytter. Jeg synes, vi skal afvente effekten af afgiften, før vi indfører supplerende reguleringer af samme karakter.

Om punkt 3 om afgift på papir produceret af frisk træmasse kan jeg oplyse, at det endnu ikke er teknisk muligt at måle indholdet af naturfibre i papir. Der findes derfor ingen kontrolmetode for fastsættelse af en afgift. Hvis man skal fremme en omlægning af forbruget til returfiberbaserede produkter, skal råvareafgiften være høj. Dette vil imidlertid ramme dagbladsproduktion, forlagsvirksomhed o. lign. meget hårdt. En sådan afgift vil i givet fald blive særdeles besværlig at administrere såvel for virksomhederne som for toldvæsenet. Dette ved vi af erfaring fra den papirafgift, vi ophævede i 1970.

Jeg er meget enig i sigtet med forslaget om at gøre genbrugspapir konkurrencedygtigt og få etableret et stabilt marked for dette, men jeg mener, at det er nødvendigt at gå andre veje. Det vil jeg vende tilbage til under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 89, punkt 1 om »gråt« papir.

Beslutningsforslag nr. B 88 om affaldsbehandling er opdelt i fem punkter omfattende bl.a. indførelse af en kommunal anvisningspligt for alt affald, forbud mod nyanlæggelse af private lossepladser, godkendelse af gamle lossepladser samt etablering af forsorteringsanlæg på større lossepladser og forbrændingsanlæg.

Jeg vil godt bemærke indledningsvis, at jeg som tidligere nævnt vil udarbejde en redegørelse vedrørende affald til miljø- og